

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kort Svar paa en Snak som er lang nok

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 371. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1820_350-txt-shoot-idm175/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og behøve en Høflendgave af Kronikerne i den næ-
 stskikkelse? Deres blev reviderede og Over-
 sættelsen af Esos fortrinlig roest, dog med den
 Udsettelse, at jeg sundom i Esos Bemærkninger
 havde roget mig for megen Frihed med Tæren,
 og at endel af de dendaglige Ord og Talemaader
 jeg brugte, skat sige af imod Esos syntelige og
 værdige Stil. Jeg skat i Svaret herpaa, som
 man endnu kan se *) , Inret under Etel, ved-
 kiende mig baade Friheden og Dendagligheden,
 men forsvære dem, og erklærede, at an det le-
 des vilde jeg ikke fordanste Kronikerne.

Desnaaret skede Sammenkødet, og deri
 saae jo usøgkelig, at de som gjorde det, enten
 gif i Tøget, eller vare fornøiede med, at deres
 Bidrag anvendtes til Udgivelse af Kronikerne i
 den Stil, jeg havde givet Prøver paa og erklaret
 at ville beholde.

Det eneste Spørgsmaal, her, kan da kun
 være, om det giene Løste virkelig opfyldes: om
 Kronikerne fremtræde i den lovede Skikkelse? om
 der for Sammenkødet bestoet et Oplag paa
 2000 Expl. til Menigmands Bedste, som kan
 selges for 1 a 2 R. Arket, eller, hvor det findes
 paafløende, bortgives? og, om der til Slutning af-
 løses ordenligt Regnskab for Bidragene An-
 vendelse?

At der nu er udkommet to Dele af begge
 Kronikerne, som man kalde dem hvad man vil,
 indeholde Trediedelen af Esos og over Halv-
 parten af Esos Værk, det kan man vide. At
 Oversættelsen svarer til Prøverne, påstaaer jeg,
 til det Modsatte deris, og at der er gjort et
 Oplag paa 2000 Expl., der udmærke sig paa
 Tielbladet ved Tillegget: for Menig-Mænd, det
 laaber sig bevise. Dette Oplag er, som jeg ikke
 tager fejl, den bedste Begyndelse til et offentlig
 Regnskab, der kan gives, og Slutningen tør da
 vel komme af sig selv.

At det, foruden hine 2000 Expl., er troet
 1000, som man formode, kunde betale sig selv,
 og at Alle som have bidraget, og snst at eis

*) See: Litteraturlibens Skikkelse i Hens-
 sende til Prøverne af Esos og Esos.
 1816.

Værket, her af saae Expl., vist ikke til overdrø-
 ven Pris, er dog vel ingen Forsyndelse, naar da,
 naar det kom til Stykket, jeg dog vel, efter
 Denpætsen til det lovede Oplag, havde Lov til
 at gjøre med mit Arbejde, hvad jeg vilde.

Derimod vil jeg græde denne Forsyndelse til at
 tale et Par Ord om Oplaget til Menigmands
 Bedste.

At man er i en Slags Forlegenhed, naar
 der spørges om det bedste Brug af saa maadeligt
 et Oplag til Menigmands Bedste i Danmark
 og Norge, er vel usøgkelig, og der færres vist
 heller ikke Grunde til at tøve, og lade Værket
 blive fuldstændigt, inden man i deens Hensende
 begynder at røre sig.

Imidlertid, saa da Hr. Waden ogsaa herom
 snakker ovet, og der vel ligesaa lidt kan være
 nogen Tvivl om, at Skolerne først maatte betænke,
 som at Værkerne der i sin Tid vilde gjøres fulde
 Sandige; anser jeg det for Pligt, at kvale en
 Smaal i Hødselen, som, hvis den var sand, maatte
 foruden mig, bestemme begge de hødetlige Mænd,
 der med mig have boret for samvirkhedsfuld
 Opfyldelse af det ved Indbydelsen giorde Løfte.

Medens det derfor biligt overlades det Kon-
 gelige Råd for Norges Vel, hvem Exl. af-
 første Deel alt i Hjer ere tilfillede, at bestemme
 for Norge, hvad dem synes bedst, kundgøres det
 for Danmark: at hvis nogen Skolekommission,
 Skolepatron, eller anden bekendt Mænd passer
 til en Skole, enten een af Kronikerne eller dem
 begge, da betales hver Deel med 3 Rk. i Tegn,
 og snst Indbindingen bestøret, skal ogsaa det
 ske paa sparsommeligt Maade, naar derom gjøres
 nærmere Bestemmelse.

Det samme er Tilfaldet med DørgesKølet
 og Almuebibliotheker, kun at ved alle Slige Leilige
 heder et Devis gived for høortil, og til hvad
 Pris Exemplaret er modtaget.

Man vil herof see, at i Hensende til "den
 ualmindelige Underkøttelse" kan jeg være ganske
 rolig ved hvad der siges om mit Arbejde, thi naar
 jeg vilis trober at holde hvad jeg har lovet,
 næres Ingen, uden forsaavidt han kan have
 narret sig selv, og at jeg er narret, fremfor alle
 Andre, dersom virkelig mit Arbejde er set, ja,
 dersom det ei svarer meget bedes til Tidens Tær,

og behøve en Høflendgave af Kronikerne i den næ
 Stikkelse? Deres blev reviderede og Over-
 sættelsen af Esos fortrinlig roest, dog med den
 Udsettelse, at jeg sundom i Esos Bemærkninger
 havde roget mig for megen Frihed med Tæren,
 og at endel af de dendaglige Ord og Talemaader
 jeg brugde, skat sige af imod Esos syntelige og
 værdige Stil. Jeg skat i Svaret herpaa, som
 man endnu kan se *) , Inret under Etel, ved-
 kiende mig baade Friheden og Dendagligheden,
 men forsvære dem, og erklærede, at an det let-
 des vilde jeg ikke fordanste Kronikerne.

Desnaaret skede Sammenkødet, og deri
 saae jo usøgkelig, at de som gjorde det, enten
 gif i Tøget, eller vare fornøiede med, at deres
 Bidrag anvendtes til Udgielse af Kronikerne i
 den Stil, jeg havde givet Prøver paa og erklaret
 at ville beholde.

Det eneste Spørgsmaal, her, kan da kun
 være, om det giene Løste virkelig opfyldes: om
 Kronikerne fremtræde i den lovede Stikkelse? om
 der for Sammenkødet bestoet et Oplag paa
 2000 Expl. til Menigmands Bedste, som kan
 soiges for 1 a 2 R. Arbet, eller, hvor det findes
 pønsende, bortgives? og, om der til Slutning af-
 løses ordenligt Regnskab for Bidragens An-
 vendelse?

At der nu er udkommet to Dele af begge
 Kronikerne, som man kalde dem hvad man vil,
 indeholde Trediedelen af Esos og over Halv-
 parten af Esos Værk, det kan man vide. At
 Oversættelsen svarer til Prøverne, påstaaer jeg,
 til det Modsatte deris, og at der er gjort et
 Oplag paa 2000 Expl., der udmærke sig paa
 Tielbladet ved Tillegget: for Menig-Mænd, det
 laaber sig bevise. Dette Oplag er, som jeg ikke
 tager fejl, den bedste Begyndelse til et offentlig
 Regnskab, der kan gives, og Slutningen tør da
 vel komme af sig selv.

At det, foruden hine 2000 Expl., er troet
 1000, som man formode, kunde betale sig selv,
 og at Alle som have bidraget, og snst at eis

*) See: Litteraturlibens Skikkemaal i Hens-
 sende til Prøverne af Esos og Esos.
 1816.

Værket, her af saae Expl., vist ikke til overdro-
 ven Pris, er dog vel ingen Forsyndelse, naar da,
 naar det kom til Stykket, jeg dog vel, efter
 Denpønsen til det lovede Oplag, havde Lov til
 at gjøre med mit Arbeide, hvad jeg vilde.

Derimod vil jeg græde denne Forsyndelse til at
 tale et Par Ord om Oplaget til Menigmands
 Bedste.

At man er i en Slags Forlegenhed, naar
 der spørges om det bedste Brug af saa maadeligt
 et Oplag til Menigmands Bedste i Danmark
 og Norge, er vel usøgkelig, og der færres vist
 heller ikke Grunde til at tøve, og lade Værket
 blive fuldstændigt, inden man i deens Hensende
 begynder at røre sig.

Imidlertid, saa da Hr. Waden ogsaa herom
 snakker ovet, og der vel ligesaa lidt kan være
 nogen Tvivl om, at Skolerne først man betænke,
 som at Værkerne der i sin Tid vilde gjøres fulde
 Sandige; anser jeg det for Pligt, at kvale en
 Sual i Hødselen, som, hvis den var sand, maatte
 foruden mig, bestemme begge de hødetlige Mænd,
 der med mig have berøret for samvirkhedsfuld
 Opfyldelse af det ved Indbydelsen giorde Løfte.

Medens det derfor biligt overlades det Kon-
 gelige Råd for Norges Vel, hvem Exl. af-
 første Deel alt i Hjer ere tilfillede, at bestemme
 for Norge, hvad dem synes bedst, kundgøres det
 for Danmark: at hvis nogen Skolekommission,
 Skolepatron, eller anden bekendt Mænd passer
 til en Skole, enten een af Kronikerne eller dem
 begge, da betales hver Deel med 3 Rk. i Tegn,
 og snst Indbindingen bestøret, skal ogsaa det
 ske paa sparsommeligt Maade, naar derom gjøres
 nærmere Bestemmelse.

Det samme er Tilfaldet med DørgesKølet
 og Almuebibliotheker, kun at ved alle Slige Leilige
 heder et Devis gived for høortil, og til hvad
 Pris Exemplaret er modtaget.

Man vil herof see, at i Hensende til "den
 ualmindelige Underkøttelse" kan jeg være ganske
 rolig ved hvad der siges om mit Arbeide, thi naar
 jeg vilis trober at holde hvad jeg har lovet,
 næres Ingen, uden forsaavidt han kan have
 narret sig selv, og at jeg er narret, fremfor alle
 Andre, dersom virkelig mit Arbeide er set, ja,
 dersom det ei svarer meget bedes til Tidens Tær,

